

Sygn. akt IV CNP 14/16

POSTANOWIENIE

Dnia 18 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie ze skargi pozwanej
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w G.
z dnia 8 listopada 2013 r., sygn. akt XVI Ca (..),
w sprawie z powództwa Gminy Miasta S.
przeciwko S. W.
o eksmisję,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 18 października 2016 r.,

1. odrzuca skargę

**2. oddala wniosek pełnomocnika skarżącej z urzędu
adw. K. L. o przyznanie wynagrodzenia za sporządzenie skargi
ze środków Skarbu Państwa.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 8 listopada 2013 r. wniesioną przez pozwaną S. W. zważyć należy, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, którego celem jest uzyskanie prejudykatu, umożliwiającego dochodzenie przez skarżącego od Skarbu Państwa roszczeń o naprawienie szkody wyrządzonej przez niezgodne z prawem wykonywanie władzy publicznej, polegające na wydaniu prawomocnego orzeczenia naruszającego prawo (art. 417¹ § 2 k.c.). Jest wysoce sformalizowanym środkiem kontroli legalności prawomocnych orzeczeń, stąd powinna spełniać wymogi przewidziane dla pisma procesowego (art. 424⁵ § 2 k.p.c.) oraz tak zwane wymogi istotne, konstrukcyjne (art. 424⁵ § 1 k.p.c.) sprawiające, że dane pismo procesowe jest skargą; których nie dochowanie powoduje odrzucenie przez Sąd Najwyższy skargi *a limine*, stosownie do art. 424⁸ § 1 k.p.c. Do omawianych wymagań skargi należy między innymi uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy (art. 424⁵ § 2 pkt 4 k.p.c.). W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowany jest pogląd, że uprawdopodobnienie szkody oznacza wskazanie jej postaci i rozmiaru, czasu jej powstania, związku przyczynowego między wystąpieniem uszczerbku a wydaniem wyroku, którego skarga dotyczy, a także powołanie uprawdopodobniających twierdzenie o szkodzie (uzasadniających je) faktów i dowodów (por. przykładowo postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 7 kwietnia 2010 r., II BP 15/09, niepubl., z dnia 19 listopada 2010 r., III CNP 44/10, niepubl., z dnia 11 grudnia 2012 r., V CNP 19/12, niepubl. oraz z dnia 6 grudnia 2012 r., I CNP 27/12, niepubl.). Przytoczonych wymagań skarga pozwanej nie spełnia, albowiem zawiera jedynie ogólne oświadczenie, że wskutek nakazania pozwanej opuszczenia i opróżnienia garażu, pogorszyła się jej sytuacja materialna i życiowa z uwagi na to, że w garażu przechowywała samochód przystosowany do jej potrzeb jako inwalidki. Z powodu sporządzenia skargi obarczonej uchybieniami konstrukcyjnymi skutkującymi jej odrzuceniem,

Sąd Najwyższy odmówił przyznania pełnomocnikowi skarżącej ustanowionemu z urzędu wynagrodzenia ze środków Skarbu Państwa (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 lutego 1999 r., II CKN 341/98, OSNC 1999/6/123 oraz z dnia 21 lipca 2011 r., V CZ 60/11, niepubl.).

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).

jw